

Returadresse: Arkivverket
Pb.4013 Ullevål Stadion
0806 OSLO

ARKIVVERKET

NORSK FILMINSTITUTT
v/Ingeborg Svensen
Postboks 482 Sentrum
0105 OSLO

Dato 26.10.2020
Din ref. 14/00852-37
Vår ref. 2020/17318
Saksbehandler JOEN/BEVAR

Godkjenning av bevarings- og kassasjonsplan for Norsk Filminstitutt digitale arkiv

Vi viser til søknad av 15.10.2020.

Arkivverket har motatt bevarings- og kassasjonssøknad for Norsk Filminstitutt (NFI) sitt digitale saksarkiv P360 samt fagsystemer. Planen gjelder fra planlagt periodisering av saksarkivet i 2021. Planen følger opp pålegg etter tilsyn, der Arkivverket ga frist for å sende søknad om godkjenning av bevarings- og kassasjonsplan for NFIs digitale dokumentasjon.

Etter NFIs vurdering dokumenterer materialet virksomhetens hovedfunksjoner, som er å iverksette regjeringens film- og spillpolitikk, samt være rådgiver for staten i filmpolitiske spørsmål. Materialet anses som viktig og unikt for senere medievitenskapelig og kulturhistorisk/filmpolitisk forskning. Det meste av materialet er derfor bevaringsverdig.

Riksarkivaren er enig i vurderingene. Med hjemmel i arkivlova § 12, jf. arkivforskriften § 16 godkjennes bevarings- og kassasjonsplanen.

NFI må selv vurdere hvor lenge kassabelt materiale skal oppbevares av administrative og juridiske hensyn.

Med hilsen

Espen Sjøvoll
avdelingsdirektør

Jørgen Engestøl
rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur

Arkiverket
Postboks 4013 Ullevål stadion
0806 OSLO

Vår ref: 14/00852-37
Deres ref:

Oslo
14.10.2020

Søknad om godkjenning av bevarings- og kassasjonsplan for NFIs digitale dokumentasjon

Vi viser til deres brev av 15.09.2020 vedr. oppfølging av pålegg 1 etter tilsyn, der dere gir oss en endelig frist for å sende søknad om godkjenning av bevarings- og kassasjonsplan for NFIs digitale dokumentasjon.

Bevarings- og kassasjonsplanen er nå ferdigstilt. Den er utarbeidet av Stiftelsen Asta i samarbeid med NFI. Vi sender med dette søknad om godkjenning av vedlagte bevarings- og kassasjonsplan.

Vi beklager at vi har vært forsinket med oppfølgingen av pålegg 1 etter tilsynet.

Med vennlig hilsen

Merete Falck
avdelingsdirektør HR, IKT og drift

Ingeborg Svenseid
teamleder dokumentasjonsforvaltning

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Bevarings- og kassasjonsplan for Norsk filminstitutt

Utarbeidet av Stiftelsen Asta i samarbeid med Norsk
filminstitutt

8.10.2020

Innhold

Innledning	2
Om Norsk filminstitutt	3
Sakarkiv- og fagsystemer	4
Public 360°	4
Fagsystemer for tilskuddsforvaltning	4
Filmdatabasen	5
Bevarings- og kassasjonsvurdering av NFIs arkiv	5
Omfang og avgrensning	5
Bevaringsvurdering av tilskuddsforvaltningsfunksjonen	5
Bevaringsvurdering av formidlingsfunksjonen	7
Bevaringsvurdering av funksjon for tilretteleggelse for deltakelse på internasjonale arenaer	9
Bevaringsvurdering av funksjon for rådgivning og analyse i filmpolitiske spørsmål og for spill- og filmbransjen	12
Bevaringsvurdering av kommunikasjonsfunksjonen	13
Oppsummering	14
Metode for vurdering av arkivmaterialet	14

Innledning

Bevarings- og kassasjonsvurderingen av Norsk filminstitutt (NFI) elektroniske arkiv- og fagsystem er utført i perioden mai – september 2020 av Trond Negaard og Helene Standal fra Stiftelsen Asta, i samarbeid med Ingeborg Svenseid og Ivan Gasparini fra NFI.

I 2016 utarbeidet Stiftelsen en bevarings- og kassasjonsplan (bk-plan) for papirarkivet til NFI med forløpere, i forbindelse med avlevering til Arkivverket. Public 360° ble innført som arkivsystem i 2008 og NFI ønsker nå å periodisere sitt arkivsystem. Nåværende produksjonsbase er fra 2008. I henhold til *Rundskriv om generell bevaring og kassasjon i Noark-baserte løsninger* utgitt av Arkivverket er det ikke krav om bk-plan for å avlevere elektroniske arkiv som er innført før 1. januar 2012. Denne bk-planen gjelder dermed fra og med ny periode og tar utgangspunkt i instituttets funksjoner.

I første del av dokumentet presenteres NFIs historie og virksomhet, samt en presentasjon av instituttets sakarkiv- og fagsystemer. Deretter følger selve bevarings- og kassasjonsvurderingene, der NFIs funksjoner også beskrives nærmere. Til slutt kommer en redegjørelse for metoden stiftelsen har brukt i vurderingen av hva som skal bevares og hva som kan kasseres.

Dokumentet oppfyller de kravene som stilles i *Forskrift 15. desember 2017 nr 2105 om offentlige arkiv* (Arkivforskriften), og er basert på de anbefalte arbeidsmetodene fra Riksarkivaren. Videre er det foretatt vurderinger på bakgrunn *Rapport fra bevaringsutvalget*. Dokumentet skal gi en total oversikt over hvilke fagsaker som skal bevares og hva som kan kasseres etter at det ikke lenger er i eget bruk. Bevarings- og kassasjonsregler for egenforvaltningssakene er omfattet av *Generelle bevarings- og kassasjonsbestemmelser i Riksarkivarens forskrift*.

Om Norsk filminstitutt

Norsk filminstitutt (NFI) er statens forvaltningsorgan for filmpolitikken og rådgiver i filmpolitiske spørsmål og underlagt Kulturdepartementet. Gjennom forskrifter og mandat har NFI ansvaret for å iverksettelsen av regjeringens filmpolitikk.

NFI ble etablert ved Stortingsvedtak 3. mai i 1955, som en del av den statlige satsningen på film etter andre verdenskrig. Ifølge den første formålsparagrafen var oppgavene til NFI «å samle, katalogisere og oppbevare film, filmbilder, filmmanuskript, trykksaker, filmmusikk og annet filmmateriale – først og fremst av norsk opphav – som er av filmatisk og historisk interesse, å sikre bevaringa av kinomateriell og filmteknisk utstyr av historisk verdi, å drive bibliotek for filmlitteratur og å gjøre materialet tilgjengelig og spre kjennskap til film.»

I 1967 ble Statens filmopplæring samlokalisert med filminstituttet og fikk rollen som samlingspunkt for opplæring av film, både for filmfolk, akademikere og andre interesserte. Fra 1984 startet også mer systematiserte cinematek-visninger med betydelig støtte fra instituttet. Ti år senere ble Cinemateket offisielt innlemmet i NFI.

Fra 1988 ble ansvaret for produksjonstilskudd overført fra Kulturdepartementet til NFI og fra 1992 ble dette tilskuddet forvaltet av en egen spillefilmkonsulent. Samtidig inngikk NFI et samarbeid med Nasjonalbiblioteket. Fra nå av ble nitratfilm og sikkerhetskopier av pliktavlevert film oppbevart i Mo i Rana.

I 1993 ble NFI fusjonert med Statens filmsentral og i 1996 flyttet instituttet inn i Filmens hus i Oslo. Som følge av de nye retningslinjene for filmpolitikk St.meld. nr. 22 (2006-2007) «Veiviseren for det norske filmøftet», ble NFI slått sammen med Norsk filmfond, Norsk filmutvikling og Norsk filmkommisjon fra 1. april 2008.

NFI har 87 ansatte per 2020 og behandler 2000 søknader årlig.

NFI har følgende funksjoner:

- Tildeling av tilskudd til film-, tv- og spillbransjen
- Formidling av og for det norske audiovisuelle feltet
- Tilretteleggelse for deltakelse på festivaler og andre internasjonale arenaer
- Rådgivning i filmpolitiske spørsmål og for spill- og filmbransjen
- Kommunikasjon

Nærmere beskrivelse av funksjonene kommer i bevarings- og kassasjonsvurderingen av den enkelte funksjon.

Sakarkiv- og fagsystemer

Public 360°

I 2008 innførte NFI Public 360° (P360°) som elektronisk sakarkivsystem. P360° erstattet sakarkivsystemet DocuLive (2001 – 2008). Per 2020 har det ikke blitt gjennomført periodisering av produksjonsbasen til P360°. Planlagt periodisering skal gjennomføres i 2021.

Fagsystemer for tilskuddsforvaltning

Toya

Søking om tilskudd skjer gjennom NFIs søknadsportal. Søknadene blir lagret i fagsystemet Toya, og derifra generert til pdf-filer som automatisk blir arkivert i P360°. Mottaker, saksnummer, dokumentdato, navn på tilskuddsordning, prosjekt og beløp er noe som automatisk blir fylt inn i Toya. Vedtakene som fattes er bygget på standardmaler, der enkelte opplysninger må fylles inn av saksbehandlerne, før de sendes til godkjenning. Selve godkjenningen overføres ikke som metadata til vedtaksbrevet, men en elektronisk signatur av den som har fattet vedtaket blir lagt til i brevet, i tillegg til signatur av saksbehandler. Ingen videre redigering kan gjøres. Vedtaksbrevet blir sendt til søker og arkiveres i P360°. Dersom søkeren trekker søknaden sin eller takker nei til tildelingen, dokumenteres dette som avsluttet sak i P360°.

Søkerne kan sende spørsmål via portalen. Dette blir lagret som korrespondanse i Toya og arkivert automatisk i P360°, i tillegg til vurderinger og innstilling som gjøres i saken. I etterkant av tildelingen må søkerne jevnlig rapportere til NFI. Også rapporteringen arkiveres automatisk i P360° gjennom Toya.

Saksbehandlere kan legge til interne merknader knyttet til saksbehandlingen. Dette blir ikke lagret som internt notat i P360° dersom saksbehandlere fjerner automatisk arkivering i Toya, for merknader som ikke er relevante å arkivere.

I Toya må saksbehandlere vurdere sin egen habilitet per søknad før de kan behandle den. Habilitetserklæringen dokumenteres i saken i Toya, men blir ikke overført til P360°.

Valborg

Valborg er forløperen til Toya, som ble innført 01.08.2010 og avviklet 31.12.2019. Alle dataene ble migrert til Toya, slik at all historikk fra Valborg finnes i både Toya og P360°.

Detektor

Detektor er forløperen til Valborg, som ble innført 01.05.2005 og avviklet 01.08.2010. Alle dataene fra Detektor ble migrert til Valborg når Valborg ble innført. Detektor var et system som ble overført fra Norsk filmfond etter sammenslåingen i 2008.

Filmdatabasen

Filmdatabasen ble innført i 2002 som et verktøy i arbeidet med festivaler. Hensikten bak databasen er å gi andre land en oversikt over norske film- og serieproduksjoner og dermed lette arbeidet for NFI med utsendelse av materiale til festivalene. Filmdatabasen er ikke komplett, men inneholder en oversikt over de fleste filmene og seriene som har fått offentlig støtte fra 2002, samt noen produksjoner lengre tilbake i tid. Den skal også gi en oversikt over filmer og serier som ikke har fått offentlig støtte, men som har blitt vist på festivaler og fått festivaltilskudd. Filmdatabasen er publisert på NFIs nettside der beskrivelse av verkene, teknisk informasjon, opplysninger om produksjon og distribusjon, stab, festivaldeltakelse og hvilke produksjoner som har vunnet priser er tilgjengelig. Slike grunnopplysninger er noe produsentene sender inn gjennom utfylte skjemaer, bortsett fra opplysninger om priser og festivaler, som blir sendt direkte fra festivalene. Det er også en rekke opplysninger som kun er tilgjengelig for festivaler og lignende ved bruk av passord. Disse gjelder salg, distributør, rettigheter, territorium, samt promoteringsmateriale som trailere, bilder og dialoglister.

Filmdatabasen blir også brukt i utarbeidelse av statistikk. Uttrekk fra databasen blir blant annet gitt til Menon og andre som analyserer bransjen.

Bevarings- og kassasjonsvurdering av NFIs arkiv

Omfang og avgrensning

Planen omfatter fagsystemer og NFIs sakarkiv etter periodisering av dagens P360^o-base, som er planlagt gjennomført i 2021. Det er planlagt å innføre ny funksjonsbasert arkivnøkkel. Bevarings- og kassasjonsplanen er derfor funksjonsbasert. Gammel periode bevares etter *Rundskriv om generell bevaring og kassasjon i Noark-baserte løsninger* utgitt i 2010 av Arkivverket. Papirarkivet er bevart gjennom vedtak 1068, fra 19.05.2016.

Bevaringsvurdering av tilskuddsforvaltningsfunksjonen

Ordning En av hovedoppgavene til NFI er å tildele tilskudd til den audiovisuelle bransjen, både nasjonalt og til regionale filmvirksomheter. Det tildeles tilskudd til: Utvikling, produksjon, lansering og formidling av film, serier og spill, både i Norge og internasjonalt. Ordningene deles inn i tilskudd for spillefilm, dokumentarfilm,

dramaserier, kortfilm, spill, kurs og seminarer, stipend, reisestøtte og faglig utvikling og filmformidling. Tilskuddsordningene omfatter manusutvikling, rammetilskudd for utvikling, insentivordningen, utvikling og produksjon etter konsulentvurdering, produksjon etter markedsvurdering, samproduksjon med utenlandsk hovedprodusent, lansering i Norge og utlandet, kompetansehevende tiltak, filmfestivaler, profileringstiltak, filmkulturelle tiltak, lokale kinotiltak, cinematek- og filmklubbvirksomhet, distribusjon av kvalitetsfilm, innkjøpsordningen for film og spill med mer.

Innhold NFI behandler ca. 2000 søknader årlig. De fleste av tilskuddene blir tildelt etter årlige søknadsrunder og enkelte stipendordninger. I tillegg til utlysninger inneholder materialet søknader med søknadsvedlegg, saksbehandlingsdokumenter, vedtak om tilskudd eller avslag, aksept av tildeling og rapportering til NFI i etterkant av tildelingen. Dokumentasjonen blir skapt i Toya og automatisk overført til P360^o, som nevnt ovenfor.

Søknadsvedleggene inneholder lenker til eksternt lagrede lyd- eller filmklipp med eksempler på arbeidet som er under utvikling. Lenker til uferdig arbeid brukes i saksbehandlingen og er kun tilgjengelig i en viss periode.

Vurdering NFIs oppgaver innen tilskudd er styrt av forskrifter¹ som er hjemlet i Stortingets budsjettvedtak. Målene fremgår i de årlige tildelingsbrevene fra Kulturdepartementet og utdypes i Meld. St. (2014 – 2015) *En framtidsrettet filmpolitikk*. Arkivmaterialet dokumenterer norsk filmpolitikk og NFIs utøvelse av hovedfunksjonen. Det inneholder informasjon om hvordan ordningen har utviklet seg underveis og hvilke deler av den audiovisuelle bransjen som blir prioritert til en gitt tid. NFIs tilskudd til regionale filmvirksomheter viser om det er variasjoner mellom regionene og lokale miljøer. Til tross for tidligere forslag til bevaring- og kassasjon er vurderingen i denne bk-planen at også avslagene har en informasjonsverdi. De viser hvilke vurderinger NFI har gjort gjennom hvilke type prosjekter som *ikke* har blitt prioritert innenfor en bestemt periode og om dette kan ha endret seg over tid. Arkivmaterialet som helhet gir informasjon om norsk

¹ Forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk, Forskrift om tilskudd til audiovisuell produksjon, Forskrift om tilskudd til filmformidling og Forskrift om insentivordning for film- og serieproduksjoner

audiovisuell historie, som kan være aktuelt for forskning på utviklingen av det audiovisuelle feltet.

Som det fremgår i svarbrev om Arkivverkets tilsynsrapport datert 27.03.2018, blir lenker til eksternt lagrede klipp av uferdig arbeid aldri brukt i forbindelse med klagesaker eller etter at saksbehandlingen er ferdig. Lenkene har dermed ingen juridisk eller administrativ verdi. Det er det ferdige produktet som er viktig å bevare for ettertiden. Dette blir ivaretatt gjennom pliktavleveringen til Nasjonalbiblioteket.

Konklusjon Funksjonen er bevaringsverdig etter både F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for senere medievitenskaplig forskning. Funksjonen bevares i sin helhet. Dokumentasjonen i Toya er redundant og derfor ikke bevaringsverdig. Habilitetserklæringene som ikke blir overført til P360°, kan ha en juridisk verdi i en viss periode, men er ikke av langvarig historisk interesse. Godkjenningprosessen blir som nevnt heller ikke overført til P360°, men godkjenningen blir tilstrekkelig dokumentert gjennom signaturene i vedtaksbrevet. Lenker til klipp av uferdig arbeid er ikke bevaringsverdig.

Bevaringsvurdering av formidlingsfunksjonen

Visning av film og arrangementer for publikum

Ordning Formidling er en viktig del av den nasjonale filmpolitikken. Som det fremgår i de årlige tildelingsbrevene fra Kulturdepartementet, er det nasjonale statlige ansvaret for filmformidling i sin helhet delegert til NFI. NFI forvalter denne oppgaven gjennom drift av Cinemateket i Oslo, tilretteleggelse for regional cinematekdrift i seks andre norske byer, innkjøp av film for strømmetjenesten Filmbib, gjennomføring av arrangementer og tilskuddsordninger for filmformidling og cinematekdrift. NFI forvalter den faglige kompetansen på cinematekfeltet i Norge. Dette innebærer at instituttet angir retningslinjer for cinematekdrift i Norge, autoriserer eksisterende og nye cinematek og gir driftstilskudd til cinematekene i de seks andre byene i Norge.

NFI har også ansvaret for anskaffelser og vedlikehold av kinoteknisk utstyr i Cinemateket i Filmens hus.

Innhold Dokumentasjon ifm tilskuddsordningene innen formidling ivaretas på samme måte som øvrige tilskudd gjennom Toya og P360°, som nevnt ovenfor.

Materialet som gjelder visning av film og arrangementer i regi av NFI består

hovedsakelig av forhandlingsdokumenter og avtaler. Eksempler på type avtaler er samarbeidsavtaler med institusjoner / ambassader / kulturinstitutt / organisasjoner, avtaler om innkjøp eller leie av systemer og teknisk utstyr og vedlikehold av dette, avtaler med distributører om spesialoppsetninger av utvalgte filmer, samt drift og kjøp av filmer til Filmbib.

I tillegg inneholder materialet bestillinger av filmer og kinoutleie, programmer for Cinemateket i Oslo, strategidokumenter og planer.

Vurdering Avtaler, planer og strategidokumenter vedrørende formidling dokumenterer NFIs nasjonale ansvar for filmformidling, som er en sentral funksjon i virksomheten. Materialet gir også informasjon om det tekniske utstyret som har blitt brukt og hvordan det har utviklet seg, hvilke arrangementer som har blitt gjennomført og hvilke filmer som har blitt valgt ut for visning. Dette er noe som kan være relevant for eventuell forskning på den norske filmhistorien og materialet er derfor bevaringsverdig. Materiale vedrørende utleie av kinosaler til eksterne har en kortvarig administrativ og juridisk verdi, og dokumenterer ikke NFIs hovedoppgaver eller funksjoner. Dette kan derfor kasseres når det har gått ut av administrativt bruk. Det samme gjelder for bestillingsdokumenter for kjøp av filmer. Bestillinger som gjelder enkeltvisninger dokumenteres kun i bestillingsdokument. Større innkjøp i forbindelse med prosjekter dokumenteres gjennom avtaler (f.eks. med institusjoner som ambassader). Programmer for Cinemateket blir pliktavlevert til Nasjonalbiblioteket.

Konklusjon Funksjonen er bevaringsverdig etter både F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for senere medievitenskaplig forskning. Unntaket er bestillingsskjemaer for kjøp av film og dokumentasjon vedørende utleie av kinosaler, som kan kasseres når det har gått ut av administrativt bruk.

Kurs og arrangementer for bransjen

Ordning Frem til utgangen av 2020 har NFI hatt en utstrakt kursvirksomhet. Det har blitt gjennomført workshoper i NFIs egen regi og NFI har tilrettelagt for workshoper i Norge som internasjonale aktører har hatt ansvar for. NFI har hatt dramalesninger og frem til 2016 hadde instituttet prøveromsordning for manusforfattere og regissører, som fikk mulighet til å prøve ut og utvikle sine prosjekter uten at produsenter var

involvert. Instituttet har avholdt egne bransjearrangementer, for eksempel Spillkonvent og Spillefilmkonvent. Fra 2020 vil den internasjonale kursvirksomheten bestå av workshoper som kun er en del av en større kontrakt eller et større samarbeid med andre aktører. I tillegg kan enkeltpersoner bli valgt ut til å delta på internasjonale workshoper i utlandet. Det vil også avholdes workshoper i Norge som er basert på egne talent- og utviklingsprogrammer for eksempel i samarbeid med Talent Norge. Den øvrige kursvirksomheten vil bli avviklet.

Innhold Materiale som omhandler enkeltpersoners deltakelse på kurs eller workshops dokumenteres i Toya og overføres til P360°. For deltakere på workshoper i utlandet utdeles det reisetilskudd. Saksbehandlingen av disse er lik annen søknadsbehandling. Det samme gjelder for enkeltpersoners deltakelse på workshoper i Norge gjennom utviklingsprogrammer, som får tilskudd gjennom stipendordninger og reisegodtgjørelser. I tillegg til selve søknadene består materialet av utlysninger av søknader på nettsidene, intern kommunikasjon vedrørende utvelgelser og kunngjøringer. Seksjonen har utarbeidet interne planer for eget arbeid med kursvirksomhet.

Vurdering Ifølge tildelingsbrevet fra Kulturdepartementet skal NFI arbeide for å heve kompetansenivået i den audiovisuelle bransjen. Arrangering av kurs og workshoper er en måte å oppnå disse målene på. Materiale vedrørende arrangering av kurs og workshoper dokumenterer NFIs utøvelse av denne funksjonen. Materialet gir informasjon om utviklingen av kompetansen i den audiovisuelle bransjen over tid og hvilken type kompetanse som har blitt vektlagt. NFIs bidrag på dette området endres etter politiske føringer. Materialet som helhet gir informasjon om endrede prioriteringer på dette feltet, noe som kan være relevant i eventuell forskning på filmpolitikk. Materialet er derfor bevaringsverdig.

Konklusjon Funksjonen er bevaringsverdig etter både F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for senere medievitenskaplig forskning. Funksjonen bevares i sin helhet.

Bevaringsvurdering av funksjon for tilretteleggelse for deltakelse på internasjonale arenaer

Ordning NFI tilrettelegger for deltakelse og synliggjøring av norske produksjoner på internasjonale arenaer som festivaler, internasjonale finansieringsfora, salgsmarkeder og messer. Dette skjer gjennom en rekke møter med produsenter og

festivaler, der NFI bistår i lanseringsprosessen og distribusjon. NFI er involvert fra starten av, da planleggingsfasen og oppstartsmøtet med produsentene starter allerede når en produksjon får tilskudd. I disse møtene legges strategier for lanseringen og distribusjonen av produksjonen. Ansatte ved NFI fungerer som rådgivere ved å blant annet vurdere markedspotensialet til en produksjon og kommuniserer på vegne av produsenter med filmfestivaler.

Gjennom filmpakker til ambassadene, kalt Film Collection, blir nyere norske oversatte filmer lånt ut til ikke-kommersielle kulturarrangementer via norske utenriksstasjoner. Film Collection er et verktøy for å fremme norsk film internasjonalt og er støttet av Utenriksdepartementet.

Innhold	Selve lanseringstilskuddene til festivaler og lignende blir dokumentert på samme måte som øvrige tilskudd gjennom Toya og P360°, som nevnt ovenfor. Påmeldinger til filmfestivaler skjer gjennom festivalenes egne plattformer og nettsider. Den første kontakten med nøkkelpersoner opprettes ofte muntlig på ulike samlinger. Kommunikasjonen foregår deretter som regel via e-post og møter. Denne dokumentasjonen bærer preg av å være uensartet. Årsrapporten viser deltakelse på festivaler på et overordnet nivå med et utvalg av filmer, mens Filmdatabasen består av alle filmer NFI har eller har hatt i sin festivaldistribusjon og hvilke filmer som har vunnet priser.
Vurdering	NFIs oppdrag fra regjeringen er å bidra til målene om publikumsopplutning om norske audiovisuelle produksjoner i utlandet og at den norske audiovisuelle bransjen dermed skal posisjonere seg i det internasjonale markedet. ² Referater eller oppsummeringer som gjelder henvendelser, avgjørelser (også avslag) og møter dokumenterer denne funksjonen, gjennom å vise hvilke vurderinger og prioriteringer NFI har gjort for å oppnå disse målene. Materialet som helhet har også en informasjonsverdi, da det viser utviklingen av den norske audiovisuelle bransjens posisjon i det internasjonale markedet over tid, som kan være aktuelt i forskning på dette feltet. Dette materialet er derfor bevaringsverdig. Henvendelser som ikke blir vurdert er ikke gjenstand for saksbehandling og ikke bevaringsverdig. Filmdatabasen dokumenterer NFIs funksjon for tilretteleggelse for deltakelse på internasjonale arenaer. Databasen bevares i sin helhet og avleveres til

² Meld. St. (2014 – 2015) *En framtidrettet filmpolitikk*

Nasjonalbiblioteket. Tilsendte skjemaer for Filmdatabasen kan kasseres, da disse opplysningene finnes i selve databasen og dermed er redundant.

Konklusjon Funksjonen er bevaringsverdig etter både F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for senere medievitenskaplig forskning. Funksjonen bevares i sin helhet, med unntak av henvendelser som ikke blir vurdert og skjemaer for Filmdatabasen.

NFIs deltakelse i internasjonale nettverk og programmer

Ordning NFI deltar i ulike internasjonale nettverk og programmer som arbeider for å styrke den audiovisuelle bransjen i Europa. Mange av dem er av midlertidig karakter. Et eksempel på et mer langvarig samarbeid er Kreativt Europa MEDIA, som er administrativt tilknyttet NFI og finansiert som et spleiselag mellom Kulturdepartementet og EU-kommisjonen. MEDIA-kontor finnes i samtlige land som er tilknyttet programmet Kreativt Europa. Kreativt Europa MEDIAs oppgaver er rådgivning/veiledning overfor søkere som skal søke midler i EU-ordninger, spre informasjon om de mulighetene som Kreativt Europa tilbyr og være medarrangør/samarbeidspartner med andre land.

Innhold Saker som gjelder Kreativt Europa MEDIA inneholder utkast til søknader, tildelingsoversikter som publiseres på nettsidene, informasjonsmateriale, avtaler og korrespondanse vedrørende arrangementer, samt rapporter som utarbeides på oppdrag fra Kreativt Europa. Materiale vedrørende andre programmer omfatter ofte møter, korrespondanse, vurdering av prosjekter og tildeling av midler.

Vurdering Rapporter, tildelingsoversikter, informasjonsmateriell, avtaler og korrespondanse vedrørende arrangementer som gjelder Kreativt Europa MEDIA dokumenterer NFIs oppgaver og bidrag til samarbeidet. Materialet gir informasjon om internasjonalt samarbeid og i hvilken grad norske produksjoner når ut utenfor Norge, noe som kan være relevant for senere forskning. Dette materialet er derfor bevaringsverdig. Utkast til søknader kan kasseres, da selve søknadsprosessen foregår i EU. Materiale fra andre mer midlertidige programmer er bevaringsverdig, fordi det ofte er lite dokumentasjon som skapes.

Konklusjon Funksjonen er bevaringsverdig etter både F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for

senere medievitenskaplig forskning. Funksjonen bevares i sin helhet, med unntak av utkast til andres søknader om midler i EU-ordninger.

Bevaringsvurdering av funksjon for rådgivning og analyse i filmpolitiske spørsmål og for spill- og filmbransjen

Ordning En av hovedoppgavene til NFI å være et rådgivningsorgan for staten i filmpolitiske spørsmål. NFI bidrar til dette blant annet gjennom å samle inn og analysere tall for det audiovisuelle feltet, som resulterer i statistikk og rapporter. Dette er en del av kunnskapsgrunnlaget når viktige beslutninger for norsk film-, serie- og spillproduksjon skal fattes. Rapportene utarbeides på oppdrag fra Kulturdepartementet eller NFIs egne prosjekter og ledergrupper. Årsrapporter, analyser av kvinneandelen i norsk film og hvordan NFIs tiltak fungerer, er eksempler på noe av hva rapportene handler om.

NFI representerer Norge i Europarådets forskningsinstitutt, Det europeiske audiovisuelle observatoriet, som er en viktig kilde for statistikk og informasjon om den audiovisuelle bransjen i Europa. Instituttet har som oppdrag å gi informasjon om markedsmessige og juridiske rammevilkår.

Innhold Foruten om selve rapportene og undersøkelsene inneholder materialet rådata i form av utfylte skjemaer og Excel-filer, som er basert på uttrekk fra Toya. Materialet består også av korrespondanse vedrørende bestillinger av analyser/rapporter og korrespondanse i forbindelse med filmpolitiske vurderinger. I tillegg inneholder materialet tilsendte data til Observatoriet, samt korrespondanse mellom medlemslandene.

Vurdering NFIs egne rapporter og undersøkelser, i tillegg til korrespondanse vedrørende filmpolitiske vurderinger, dokumenterer instituttets rolle som et rådgivningsorgan. Materialet dokumenterer bakgrunnen for beslutningene som har blitt tatt for det audiovisuelle feltet. Det inneholder også informasjon om hva som har blitt ansett som viktige filmpolitiske spørsmål på et gitt tidspunkt, noe som kan være aktuelt for eventuell forskning på norsk filmpolitikk. Dette materialet er derfor bevaringsverdig. Rådataene kan være nødvendige å finne tilbake til i en viss periode etter at en rapport er ferdigstilt, men har ikke en langvarig bevaringsverdi. Rådataene har en underordnet verdi sammenlignet med de ferdige rapportene, som gir tilstrekkelig dokumentasjon og informasjon om kunnskapsgrunnlaget. Statistikker og rapporter som publiseres av Observatoriet og ellers der andre har arkivplikt, går ut ved

arkivbegrensning eller når det ikke lenger er i administrativt bruk. Tilsendte data og korrespondansen med EU og de andre medlemslandene i Observatoriet er imidlertid bevaringsverdig da det dokumenterer NFIs bidrag til samarbeidet.

Konklusjon Rådataene som danner grunnlaget for statistikker og rapporter, har en kortvarig verdi etter F4: Arkivskapende organers rettigheter og plikter. Disse kan dermed kasseres når det ikke lengre er i administrativ bruk. Funksjonen for øvrig er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for senere medievitenskapelig forskning.

Bevaringsvurdering av kommunikasjonsfunksjonen

Ordning NFI har som funksjon å kommunisere utlysning av tilskudd og hvem som mottar tilskudd. Instituttet skal også informere om andre ordninger og arrangementer som finner sted - enten i regi av Cinemateket eller NFI selv. Informasjonen er rettet mot både et generelt publikum og mer målrettede grupper som skoler og barnehager, biblioteker som er med i innkjøpsordningen, samt den audiovisuelle bransjen selv.

Innhold Kommunikasjonsarbeidet skjer hovedsakelig gjennom utsendelse av nyhetsbrev (som for det meste består av lenker til innhold på nettsidene), pressemeldinger, sosiale medier og publiseringer på NFIs nettsider. Cinemateket har en egen nettside og nyhetsbrev, samt trykte programkataloger. I tillegg til elektroniske nyhetsbrev og nettpubliseringer, blir det produsert trykt materiell til det internasjonale festivalmarkedet. Det gjelder også for enkelte andre arrangementer og større prosjekter, for eksempel da Norge var fokusland under European Film Market i Berlin, som resulterte i en stor produksjon av tekst og bilder. Foruten om utadrettet kommunikasjon vedrørende NFIs virksomhet inneholder materialet også kommunikasjonsstrategier.

Vurdering Publiseringer som omhandler tilskudd, festivaler, arrangementer og annet ved NFIs virksomhet, dokumenterer at NFI oppfyller samfunnsoppdraget sitt. Kommunikasjon vedrørende tilskudd og andre ordninger dokumenterer at NFI når ut med relevant informasjon til aktuelle aktører og andre. Publikasjoner om festivaler og andre arrangementer viser at disse har funnet sted. De gir også informasjon som kan være relevant for forskning på den norske audiovisuelle bransjens historie og posisjon i det internasjonale markedet. Kommunikasjonsstrategier dokumenterer hvordan

kommunikasjonsseksjonen som helhet utøver sin funksjon. Dette materialet er derfor bevaringsverdig. Trykte publikasjoner blir pliktavlevert til Nasjonalbiblioteket.

NFIs virksomhet på sosiale medier er opplysninger om NFI som finnes andre steder og er derfor ikke bevaringsverdig. Det skal heller ikke gjøres saksbehandling gjennom slike kanaler. Nyhetsbrev med lenker har ingen verdi som dokumentasjon, da de kun henviser til nettpubliseringsene. Det samme gjelder pressemeldinger. Det er tilstrekkelig å bevare nettpubliseringsene.

Konklusjon Funksjonen er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer NFIs virksomhet og er relevant for senere medievitenskapelig forskning. Unntaket er opplysninger fra sosiale medier, nyhetsbrev og pressemeldinger, som kan kasseres.

Oppsummering

Arkivmateriale etter Norsk filminstitutt dokumenterer virksomhetens hovedfunksjoner som er å sette regjeringens film- og spillpolitikk ut i live og være rådgiver for staten i filmpolitiske spørsmål. Det meste av materialet er foreslått bevart. Det er foreslått kassasjon av følgende:

- Fagsystemer for tilskuddsforvaltning: Toya, Valborg, Detektor
- Lenker til eksternt lagrede klipp av uferdig arbeid i søknader om tilskudd
- Bestillingsskjemaer for enkeltvisninger av film
- Saker vedrørende utleie av kinosaler
- Rådata til statistikker og rapporter
- Nyhetsbrev med lenker
- Pressemeldinger
- Skjemaer til Filmdatabasen
- Utkast til søknader som får støtte fra EU

Metode for vurdering av arkivmaterialet

Riksarkivaren oppnevnte i 2000 et utvalg som skulle vurdere hovedprinsipper og tilnæringsmåter for bevaringsarbeid av offentlige arkiv. Utvalget avsluttet sitt arbeid i 2002 og la fram Rapport fra Bevaringsutvalget (Riksarkivaren, Oslo 2002). Rapporten foreslår prinsipper, kriterier og

arbeidsmetode for bevaring og kassasjon av arkivmateriale. Utarbeidelse av bevarings- og kassasjonsregler for NFIs arkivmateriale er basert på denne rapporten.

Bevaringsrapporten tar utgangspunkt i fire bevaringsformål som arkivmaterialet skal vurderes mot. Formålene springer ut fra Lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv (Arkivloven) sin formålsparagraf og er tilknyttet ulike kriterier.

- **Formål 1 (F1): Dokumentasjonsverdi.**

Man skal dokumentere offentlige organers funksjon i samfunnet, utøvelse av myndighet og rolle i forhold til det øvrige samfunn og samfunnsutviklingen.

Tilhørende kriterier: Administrativt nivå, saksbehandlingstype, saksbehandlingsledd, ekstraordinære/ordinære aktiviteter, pionervirksomhet, primær/ internfunksjon i virksomheten.

- **Formål 2 (F2): Informasjonsverdi.**

Man skal bevare materiale som gir informasjon om forhold i samfunnet på et gitt tidspunkt og som belyser samfunnsutviklingen. Her vil det også være snakk om informasjon som går utover virksomhetens funksjon og virke.

Tilhørende kriterier: Tidsspenn/kontinuitet, omfang, informasjonstetthet og tematisk variasjon, lenkbarhet med annet materiale, kvalitative egenskaper og alder.

- **Formål 3 (F3): Personers og virksomheters rettigheter og plikter**

Man skal dokumentere personers og virksomheters rettigheter og plikter i forhold til det offentlige og hverandre.

Tilhørende kriterier: Saksbehandlingens konsekvenser og hjemmelsgrunnlag.

- **Formål 4 (F4): Arkivskapende organers rettigheter og plikter**

Man skal dokumentere arkivskapende virksomheters rettigheter og plikter i forhold til andre instanser.

Tilhørende kriterier: Organets administrative og driftsmessige behov.

Formålene skal vurderes trinnvis fra F1–F4. Faller materiale inn under kriteriene for bevaring i F1 og F2 skal det bevares for ettertiden, enten i sin helhet eller i form av prøver. Hvis materiale bevares etter F3 eller F4 er det ofte snakk om en tidsbegrenset oppbevaring. Materiale kan kasseres når det ikke lenger er gyldig som juridisk dokumentasjon eller det har tapt sin verdi for arkivskaper. I noen tilfeller kan dette være et behov som kan bestå over lang tid, noe som kan tilsi langvarig bevaring.

I tillegg skisserer Bevaringsrapporten enkelte tilleggskriterier som skal vurderes uavhengig av de ulike bevaringsformålene. Det mest relevante er kriteriet knyttet til redundans/unikhet. Hvis dokumentasjonen finnes flere steder, skal man bestrebe seg på å bevare den kun på ett sted. I tillegg må materialets kontekstinformasjon tas i betraktning når man vurderer redundans.